

MIKLOVICZ LÁSZLÓ

HOMÍLIA...

Ev. Mt 16,13-20.

Köszöntés: Tekintsünk máris az evangélium nagyon súlyos kérdésére, amit Jézus fogalmaz meg a 12 tanítványának, de rajtuk keresztül számunkra is. Ez az a jézusi kérdés, amelynek megválaszolását nem lehet kikerülni, ha követni akarjuk Őt. Nem csak Máténál, de Lk-nál és Mk-nál is szerepel ez a kérdés. Ez az érdeklődés nem hiúságból fakad Jézus részéről, hanem valóban tudni akarja, hogy mit gondolnak a személye felől, mit vár tőle a nép, illetve tanítványi köre. Tehát nagyon is indokolt a kérdés és fontos jó választ adni rá. Jézus missziós tevékenységét és a személyét az emberek sokféleképpen értelmezték. Tanítónak, rabbinak, mesternek hívták, amikor megszólították, hiszen a legjellemzőbb tulajdonsága, tevékenysége a tanítás volt. Személyét illetően megoszlottak a vélemények, mint ahogyan hallottuk. Miből adódhat az, hogy valakik, akik ugyanazt a tanítást hallották és ugyanannak a Jézusnak a jó tetteit látták, arra a következtetésre jutottak, hogy keresztlő János vagy Illés próféta, vagy Jeremiás próféta született meg újra Jézusban? Talán abból adódott, hogy kivetítették Jézusra a saját elképzeléseiket, várakozásaikat vagy Jézus szavaival élve, nem volt fülük meghallani az evangéliumot, a jó hírt. Hogyan is gondolhatták, hogy a keresztlő támadt fel benne, amikor János arról az Istenről prédikált, aki igazságos bíró, akinek fogytán a türelme; hamarosan eljön rendet csinálni: a jókat "csűrbe gyűjti", a gonoszokat "olthatatlan tűzbe veti"; csak az menekülhet meg, aki megvallja bűneit, alámerítkezik nála a Jordánban és "jó gyümölcsöket terem"; tétovázásra nincs idő, "a fejsze már a fák gyökerére tétetett"... Jézus pedig az irgalmas, mindenkinek megbocsátani akaró, feltétel nélkül szerető Istent mutatta be, aki Abba, Atya és minden megtérő fiát visszavárja a családi házba.

Hogyan is gondolhatták Jézusról valakik, hogy Illés próféta született meg újra benne? Illés egy harcos próféta ember volt, aki tucatszám ölte meg a bál prófétákat és a királyi követeket. Jézus viszont még a haragtartást is tiltja, nemhogy az ilyen durva erőszakot. Az általa bemutatott Atya jóságos és fölkelti napját minden ember gyermekére. Jeremiás pedig úgy kerülhetett a látókörbe, mint a Jeruzsálem elpusztítását megjövendölő próféta. Jézus atyja viszont nem akarja, hogy bármi és bárki is elpusztuljon, hanem, hogy éljen és szeretetben éljen. Ez az igazi jó hír. Tehát szegény Jézust alaposan félreértették a kortársai, amikor azt

gondolták róla, hogy ő a keresztlő János, vagy Illés, vagy más próféta. Azokról a kortársairól pedig nem is beszélve, akik a római uralom alóli felszabadító messiást várták és ezek voltak a legtöbben. A jó válasz megadásához nélkülözhetetlen az, hogy nyitott szívvel tanuljon az ember Jézustól: tanulja meg azt, hogy amiből kettő van, abból az egyiket oda kell adni annak, akinek egy sincs és jó szívvel. Tanulja meg azt, hogy irgalmas szívűnek kell lenni mindenki irányába, kiváltképpen a hátrányos vagy kiszolgáltatott helyzetben lévők felé. És amit az ember a legnehezebben tud vagy akar megtanulni a názáreti Jézustól: a békességteremtés művészetét, a teljes erőszakmentes életmegnyilvánulásokat. Még gondolatban sem akarok rosszat a felebarátomnak. Mit válaszolunk a Mester kérdésére? Hát ti kinek tartotok engem?

Te vagy az, aki megtanítottál minket a feltétlen gyermeki bizalomra az Isten irányába. Ahogy a csecsemő bizik anyjában úgy. Hiszen ebben foglaltad össze tanítói munkád kezdetén az üzenetedet: Bízatok a jó hírben, és később is folytonosan erre bízattál a példabeszédjeidben, a gyógyításaid során. Ez a bizalom volt a te válaszod is a mennyei atya felé. Ez a feltétlen bizalom az Újszövetség nyelvén: "hit", amellyel tehát *nem* Isten ajándékozta meg az embert, hanem az ember ajándékozhatja meg Istent. Hiszen a bizalom a saját döntésükből fakadó odafordulás.

Te vagy Jézus az, aki vállaltad, hogy Isten jóságáról bizonyosságot teszel az emberek számára, akik tévedésben élnek: Istent, haragos bírónak tartják és félnek tőle. Ez lett életed egyik fő mozgatója és egyúttal tartalma is: hirdetni az Isten jóságáról szóló igét.

Te vagy az Jézus, aki *másokért odaáldoztad az életed*. Nemcsak beszéltél, hanem a föllépésedtől kezdve megszűntél létezni önmagad számára, nem voltak többé magán-ügyeid, magán-életed. Bemutattad a másokért élés önzetlen életformáját és életed szemléltető ábra volt a tanításodhoz. Ez a szemléltetés, Isten jóságának cselekedetekkel való bemutatása, "bizonyítása" lett életednek másik fő mozgatója és egyúttal tartalma.

Te vagy az Jézus, aki gyermekien könnyed, gondtalan életstílust mutattál és ajánlottál tanítványaidnak. Ti., hogy nem kell gondban lenni a megélhetés miatt, a betegséggel kapcsolatos szorongásokat feloldottad; a természeti csapásoktól való félelmet elvetted; megmutattad, hogy nem kell félni a hatalmasoktól, és a halálfélelmet is feloldottad. Te vagy az Jézus, aki megszabadítasz minket a "Jaj, mi lesz, ha...?" görcsétől.

Ugyanakkor te vagy az is aki *maximális követelményeket támasztasz*: Legyetek tökéletesek,

mint mennyei Atyátok, szeressetek úgy, mint Isten: ahogyan a tékozló fiú vagy inkább a megtérő fiú történetében megismertük az Atyát, sőt még ellenségeiteket is szeressétek!

Te vagy az Jézus, aki *alámerültél a szenvedésbe*. Kiteszed magad a meg nem értésnek, a fizikai és szellemi otthontalanságnak, az üldöztetésnek, a közvetlen életveszélynek, s végül önként belemerültél a kínszenvedésbe, amelyet teljes elhagyatottság kísér.

És végül te vagy az, akit követnünk kell, mert csak így tudjuk rendeltetésének megfelelően használni az életünket. Te vagy az Isten Fia.

*(Elhangzott a szendehelyi templomban,
2018 augusztusában)*

FARAGÓ FERENC TANNYAI SZILÁNKOK...

Álomkép. Gyakran a halottakról úgy álmodunk, hogy *élnék*; az élőkrol pedig úgy, hogy *meghaltak*.

***

A hízélgés a szeretetlenség sajátos formája, amely a szeretet képében tetszeleg.

***

Pesszimizmus: kiderült, hogy már nem derül ki.

***

A szenny és a piszok eltakarva is szenny és piszok marad.

***

Van, aki a *sötétben* fél - van, aki a *világosban*.

***

Akárkit is fest a festő, mindig *önarcképet* fest.

***

Újabban a bűnöket közmegegyezéssel, törvényesen és szervezeten követjük el.

***

Önző ember az, aki nincs tekintettel önmagára, így másokra sem.

***

Van, ami indokolható, van, ami nem és van, aminek nincs szüksége indoklásra.

***

A gyermeki lélek nem életkor kérdése.

***

Tertium datur. Ha az egyik épp olyan rossz, mint a másik, akkor van harmadik is.

***

Szolidaritás és irgalmasság. Aki nem emel fel senkit, azt nekem kell felemelni.

***

Rend csak egy van, *rendszer* számtalan.

***

Paradox. A dolgok folyton ismétlődnek, még sincs kétszer ugyanaz.

***

Az ember mindig *feljebb* van eggyel, mint ahogy van. Ám ezt mindig úgy kell megélnie, mintha mindig *lejjebb* lenne eggyel, mint ahogy van.

***

Az *Egy* és a *Végtelen* összeér, s közte van a *Semmi*.

***

A létezés olyan *tág* dimenzió, hogy abban minden más csak *részletkérdés*.

***

Gondolni *valamit* annyit tesz, hogy gondolni az *ellenkezőjét* is.

***

Az igazság sohasem *valósítható* meg: az igazság *megvalósul*.

***

Sivárság. A posztmodern kisembernek már sem *tragédiája*, sem *komédiája* nincs.

***

Nézni és *látni* sohasem ugyanaz.

***

...mert a főpap rájött, hogy Jézust nem lehet *legyőzni*, csak *megölni*.

***

A jelentős dolgok kis helyet foglalnak, a jelentéktelenek betöltik a teret.

***

Ha a világ egésze *anyagivá* válna, nem maradna belőle *semmi*.

***

Csak olyan dolgokra érdemes emlékezni, amelyek másvalamire is emlékeztetnek.

***

Igazság csak egy van – de az *igazságok* túl sokan vannak.

***

Távolságtartásra törekszünk, ám *közelségtartásra* lenne szükség.

***

Sokszor a vallás *vallástalanság* s a vallástalanság *vallás*.

***

Az emberiség nagy utazása: már az *Isten háta mögött* vagyunk...

***

Az életünk nem vers, ezért benne nem kell, hogy rímeljen minden.

***

Mindenből lettünk – mindenné leszünk.

***

Mennyország: „Van itt valaki?” – *Pokol*: „Mindenkiben van?”